

טעימות הדרך היומי

עם הרב אברהם משה הלוי רוט

להעזרת והוספות: a0527652027@gmail.com

שיעורי "טעימות" מיועדים ללומדי הדרך היומי המבקשים להעשיר את הלימוד עם נושא מעניין לקחת הביתה. הם כוללים נושאים לדיון, פולמוסים, חיזוקים, לקחים, קושיות, הקשרים לפרשת השבוע והמועדים, ועוד ועוד. מטרת השיעורים לעודד שיח תורני גם לאחר שהלימוד הסתיים. בבית או בעבודה, עם האשה או הילדים, בשבתך בביתך ובלכתך בדרך.

השיעורים נמסרים באולפן "קול הלשון" וניתן לצפות בהם באתר, או להקשיב בטלפון 03-6171111 ולהקיש ברצף (משמאל לימין): # 41670658 *

לתגובות והערות, ולקבלת הגליון בקביעות: a0527652027@gmail.com
הפקת הגליונות כרוכה בהוצאת משאבים רבים של עריכה וגרפיקה, ניתן להשתתף בעלויות ובזכויות!

ואילו עם ישראל מבקש את הדרך והחיפוש, לכן לא שמים שלט לכיוון בית המקדש, כי אדרבה תתייגע למצוא את בית המקדש.

כמו אבינו הראשון, שבפעם הראשונה שהלך להר ה' הסתובב שלושה ימים לחפש מקומו, כמו שכתב הרמב"ן בפרשת חיי שרה: "לפי המדרש צריכין אנו לומר כי אברהם ושרה בזמן העקידה היו דרים בחברון ושם נצטוה, ומה שאמר ביום השלישי וישא אברהם את עיניו, כי לא נגלה לו ההר חמד אלהים עד היום השלישי, והיה בשני הימים הולך בסביבי ירושלים ולא היה הרצון להראות לו".

זווית אישית | הנסיעה אל הרבי חשובה מהסתופפות בצילו

בילדותי, לקחני אאמו"ר הגאון שליט"א בחול המועד פסח להקביל עמו את פני רבו הגאון רבי הלל זקס זצ"ל. באותה תקופה עבר רבי הלל זקס מירושלים לקריית ספר. קריית ספר הייתה אז עיר חדשה והרחובות בה לא היו כל כך מסודרים. לפיכך, לא הצלחנו למצוא היכן הוא גר, עלינו וירדנו, חיפשנו ושאלנו עד שבסוף הגענו... כשנכנסנו, ציין אאמו"ר שהיה קשה למצוא את המקום...

רבי הלל בתגובה שתק זמן מה ואז החל לספר סיפור: כשחננו את הרכבת הגדולה ברוסיה באו לרבי מקוצק בהתלהבות לספר לו שיש רכבת, שאל הרבי "מה זה רכבת" התחילו להסביר לו שיש לה גלגלים וקטור, קרון, קטר, מסילה וכו', הרבי עדיין "לא תפס" מה זה... אז תיארו לו ב"שפתנו": אם עד היום נסיעה לרבי לקחה כמה וכמה שבועות, עכשיו ביום אחד אפשר להגיע לרבי...

הגיב הרבי: אם כן, לשמחה מה זו עושה? הרכבת רק קלקלה... העיקר זה לא להיות אצל הרבי, אלא הנסיעה אל הרבי. הדרך היא החשובה.

השקפה | ישמח לב מבקשי ה'

מבואר במשנה שלנו שמכוונים את הדרכים לערי המקלט ושמים שלטים לכיוון את הדרך לעיר מקלט, כדי שהרוצח יוכל למצוא את עיר המקלט בקלות.

מפורסמת השאלה למה לבית המקדש לא כיוונו את הדרכים כדי שעולי הרגלים יגיעו בקלות לבית המקדש, אמנם התשובה היא שלבית המקדש איננו מבקשים להקל את הדרך, אדרבה אנחנו מחפשים שהדרך תתארך... העמל וההליכה לבית המקדש היא חלק מעבודת השם.

וכמו שביאר הרמב"ן את הפסוק "לשכנו תדרשו ובאת שמה": "...שתלכו לו מארץ מרחקים ותשאלו איש את רעהו אנה דרך בית השם ותאמרו איש אל רעהו לכו ונעלה אל הר השם אל בית אלוקי יעקב... ציון ישאלו דרך הנה פניהם..."

במקום אחר ביאר הרמב"ן שזהו היסוד של איסור אשרה ומצבה: "הנראה בעיני שהכנענים השטופים בעבודה זרה היו עושים בכל בתי אלוהיהם מזבח להקריב עליו קרבנות ואבן גדולה מוצבת על פתח הבית לעמוד עליה הכומרים [דהיינו שבפתח

הבית היה מקום שעליו עומד הכומר וקורא לאנשים לבוא] ואילן נטוע חוץ לה "לאשר" דרך הבאים עליו [מלשון "ראיה" שכולם יראו שכאן יש בית עבודה זרה כמו "אשורנו ולא קרוב", וגם היום הנוצרים עושים כן [שיש אילנות מיוחדים בפתח הכנסיות]."

ובאמת, בימינו גם אצל המוסלמים וגם אצל הנוצרים הבתי עבודה זרה שלהם משמיעים קולות של פעמונים או של כרוזים, ויש להם עמודים ומגדלים כדי להקל את החיפוש על המקום.

וורט | מדוע לא מפסיקים לבקש טל ומטר לפני פסח

ידועה השאלה למה לא מפסיקים לומר שבועיים לפני פסח את בקשת ותן טל ומטר לברכה בשביל עולי הרגל שעולים לחג הפסח, כשם שממתינים מלהתחיל לבקש ותן טל ומטר בשביל עולי הרגל שבאו לסוכות כדי שיוכלו לחזור לבתיהם בנחת.

יש לשאלה זו הרבה תשובות יפות, אבל לפי מה שנתבאר כאן נראה לבאר שבהליכה לרגל כאשר הולכים לבית השם אזי המפריעים והקשיים הם רק מעלה, ואדרבה שיהיה קשה ונתאמץ ונלך ונחפש את בית השם. רק בחזור הביתה יש עניין לנסות להקל על עולי הרגלים...

חיזוק | בעלי החכמה בלא תלמוד כדרגתם – כמיתה חשובים

מבואר בגמרא שתלמיד שגלה מגלין רבו עמו כדי שתהיה לו חיותא, וביאר הרמב"ם את טעם הדבר, כי "חיי בעלי החכמה ומבקשיה בלא תלמוד כמיתה חשובים".

ידוע דקדוקם של בעלי המוסר, שהרי גם אם לא יגלו את רבו עמו הוא ילמד תורה שהרי סוף סוף גולה הוא לעירם של הלויים, ואמנם לא מכל אדם, אדם למד, אבל מכל מקום לא יעזוב לגמרי את לימוד התורה.

לומדים אנו מזה שאין התורה כשאר עניני העולם, שהרי בשאר עניני העולם אם לא יאכל האדם מעדנים אבל יאכל מאכלים פשוטים – לא ימות, אבל בתורה כל שחסר במדרגה הראויה לו בלימוד התורה זה כבר חשוב כמו מיתה.

דהיינו שלא רק מי שפורש לגמרי מהתורה הרי הוא כפורש מהחיים, אלא אפילו מי שרק ממעט את עצמו מהתעלות והתמדה בתורה בדרך ובאופן שמתאימה לו כבר נחשב כפורש מן החיים, ואדם צריך לעשות לעצמו גדרים וסייגים, ולהיות תמיד ב"אורח חיים למעלה למשכיל".

זה נותן לנו מבט חדש על המשל שהמשיל רבי עקיבא את היציאה מלימוד התורה לשועל שאמר לדגים רצונכם שתעלו ליבשה ונדוד אני ואתם כשם שדרו אבותי אבותיכם, ואמרו לו הדגים אם במקום חיותנו כך שלא במקום חיותנו על אחת כמה וכמה, שאין זה רק על מי שעוזב לגמרי את לימוד התורה, אלא גם מי שממעט בלימוד בדרך הראויה והנכונה בעבורה, נחשב כדג שעוזב את המים.

זקני הצדיק רבי שמחה שלמה לוי זצ"ל היה מוסיף בזה, שהרי כאשר נפטר ריש לקיש, רבי יוחנן הרגיש שחיו אינם

חיים, כי כבר אין לו את ריש לקיש שיקשה לו כ"ד קושיות. ואע"פ שהיה לו את רבי אלעזר בן פדת שהיה מביא לו כ"ד ראיות, בכל זאת היה חסר לו את הקושיות של ריש לקיש, ולכן כבר חיו אינם חיים...

מספרים שהחפץ חיים ישב באסיפה של גדולי תורה ושמע שאומרים שם שהתורה היא כמו אוויר לנשימה, מחה בהם החפץ חיים ואמר, שהאוויר זה רק "היכי תמצוי" לחיים, אבל התורה היא החיים בעצמם...

המלצה מוזיקלית | "אדם בלא תורה – כדג בלא מים"

כדאי להשמיע בבית (היום הוא היום האחרון שמותר להשמיע מוזיקה לפני ימי הספירה) את שירו המיוחד של ר' מיכאל שטרייכר "אדם בלי תורה – כדג בלי מים". ולהסביר לילדים את הקשר לדף היומי.

חינוך | כמה אחריות מוטלת על כתפי המחנך

צריך להבין, גם אם התלמיד צריך את הרב כי בלי זה חיו אינם חיים, אבל מה חטא הרב, ולמה הוא צריך לצאת לגלות.

רואים אנו מכאן שכמו שעל הכהן הגדול יש טענה שהיה לו להתפלל שלא תקרה תקלה לעם ישראל, כך גם על רב שתלמידו הרג בשוגג יש טענה שהיה צריך לשים לב לתלמיד שלו, וככל שהרב יהיה יותר טוב כך התלמידים שלו יהיו יותר טובים וההשפעה שלו עליהם תהיה יותר גדולה. אנו לומדים מכאן כמה אחריות יש לרב לא להתעלם אלא לשים לב לדאוג לתלמידיו.

מעשה רב | את מי רבינו עובדיה יוסף לא שכח במשך עשרות שנים?

אספר לכם מעשה מכלי ראשון: לפני כמה שנים נסעתי עם נהג מונית שהיה נראה כיהודי שאינו שומר את כל המצוות. הוא סיפר לי שבצעירותו למד אצל **מרנא הגר"ע יוסף נ"ע** שהיה מוסר שיעורים לנערים בשכונת הבוכרים, אך לאחר כמה שנים עזב את דרך התורה ושמירת המצוות. [כידוע שהרב עובדיה, עם כל גדולתו העצומה ועיסוקיו בסוגיות סבוכות וגדולות ובמלחמות הלכתיות, היה מכתת את רגליו למסור שיעורים לנערים, לא לאלפים, אלא לקבוצה קטנה ועוד קבוצה קטנה...]

אנשים מחפשים סגולות לבנים תלמידי חכמים, ובאמת מי אינו רוצה בנים תלמידי חכמים. הגמרא שלנו אומרת [ומשמע שזה אפילו לא סגולה אלא זו הבטחה] על הפסוק "מי אוהב בהמון לו תבואה" שמי שאוהב תלמידי חכמים לו תבואה, ומפרש רש"י מי שאוהב תלמידי חכמים התורה מחזרת עליו ועל זרעו, כדאמרין בעלמא "האי מאן דרחים רבנן הויין ליה בנין רבנן", ורבה שהיה אוהב תלמידי חכמים ביותר היו לו בנים תלמידי חכמים.

פגשתי פעם יהודי שנכשל הרבה בביקורת על תלמידי חכמים, תמיד יש לו כל מיני "פרשנויות", תלמיד חכם פלוני עשה עוול בעניין הזה, תלמיד חכם אלמוני עיוות את הצדק בעניין ההוא, והכל "פוליטיקות" הכל "תחככים" או "נגיעות" וכו'.

אמרתי לו: תראה דבר פלא, בניו ומשפחתו של כל תלמיד חכם יצדיקו ויסבירו את דרכו באר היטב, הם יסבירו לך למה הוא צודק, למה זה לא עוול, למה זה לא עיוות, לא תמצא תלמיד חכם שבניו ומקורביו לא מצדיקים את דרכו. למה? כי הם אוהבים אותו, יש להם "נגיעה" להבין ולהצדיק ולדון לכך זכות את אביהם. המצווה שלך היא שתאהב תלמידי חכמים עד שתהיה לך נגיעה להסביר אותם ולדון אותם לזכות. ככה זוכים לבנים תלמידי חכמים...

דקדוק | מדוע לא כתוב "תלמיד חכם שלומד בד בבד" בלשון יחיד

מבואר בגמרא שיש תביעה על תלמידי חכמים שיושבים ועוסקים בתורה לבד, ודרשה את זה הגמרא מהפסוק חרב על הבדים, על תלמידי חכמים שיושבים ועוסקים בתורה בד בבד.

זקני הצדיק רבי אריה לוי זצ"ל היה מדקדק מדוע הגמרא לא אומרת בלשון יחיד "תלמיד חכם שיושב ועוסק בתורה בד בבד" אלא נוקטת לשון רבים "תלמידי חכמים שיושבים ועוסקים בד בבד", והרי מדובר כאן על מי שלומד לבדו.

אמר רבי אריה שהנה בלימוד בחבורה יש מעלה ויש חיסרון, יש מעלה שכל אחד מעמיד את השני על האמת וכך הוא לא "מיטפש", ומצד שני יש חיסרון שהוא יכול להמשך לשיחת חולין עם החברים.

לעומת זאת, מי שלומד לבדו, אמנם אין לו את מעלת הלימוד בחבורה אבל גם אין לו את החיסרון והסכנה להימשך לדברים בטלים.

אבל כאשר יושבים "תלמידי חכמים" ציבור של לומדים וכל אחד לומד לבדו, יש להם את שני החסרונות: גם את החיסרון של לימוד בציבור, שהרי הם עלולים להמשך לדברים בטלים, ומאידך אין להם את המעלה של לימוד בחבורה ואין מי

נו, שאלתי אותו, והרב עובדיה מכיר אותך? ... בוודאי! הוא השיב לי בגאווה... איך אתה יודע שהוא זוכר אותך? התעניינתי. והוא סיפר:

לפני תקופה קצרה, באתי להתפלל באחד מימי הסליחות בביהכנ"ס של הרב עובדיה, והנה כשמגיעה שעת קריאת התורה הוא מורה לגבאי לכבדני בעליה לתורה תוך שהוא מזכיר את שמי ושם אבי, ומוסיף שהוא זוכר שאני יודע לקרוא את הפרשה בקול נעים... לאחר התפילה ניגשתי אליו, נישקתי את ידו ושאלתי – במה זכיתי שהרב זוכר אותי לאחר עשרות שנים, וכי כך הרב זוכר גם את שאר התלמידים הרבים מאז? בשמעו את שאלתי, סטר לי הרב בחיבה, נופף באצבעו ואמר 'לא, את רוב התלמידים אינני זוכר, רק את אלו שעזבו את דרך התורה, אינני יכול לשכוח... עדיין יש לי צער ודאגה מאחריותי עליהם...' זאת אחריות של רב על תלמידיו.

חיזוק | מצוה שלא הצלחת להשלים – שכרה גדול יותר

הגמרא אומרת שאוהב כסף לא ישבע כסף זה משה רבנו, שידע שהמצווה לא תושלם על ידו אבל הוא רצה לחטוף את המצווה, מצווה הבאה לידי אקיימנה.

אמר לי הגה"ח רבי שמואל הולנדר שליט"א, מחשובי חסידי ויז'ניץ, בשם אביו זצ"ל, שלפעמים אדם מנסה לעבוד על איזו מצווה, להשתדל באיזו מצווה, והוא לא מצליח, [הת"ח הנ"ל עוסק בענייני צדקה ולא תמיד הוא מצליח... גם אני הקטן לפעמים עוסק בשלום בית, ולא תמיד נוחל הצלחה...] ודווקא על זה יש את השכר הגדול, כי כשאתה מצליח יש לך את הסיפוק של גמר הדבר, של ההצלחה, אבל כשניסית והתאמצת ולא הצלחת, לא גמרת את הדבר, שם יש את המעלה של "אוהב כסף לא ישבע כסף"...

מהדף לחג | "אוהב כסף" ביציאת מצרים

כך גם מצאנו ביציאת מצרים, שכאשר כל עם ישראל עסק בביזת מצרים, משה רבינו עסק בהעלאת עצמות יוסף, אע"פ שהוא לא נכנס לארץ ישראל ולא קבר את יוסף בשכם, אמר משה רבינו אני עושה את שלי, כי משה רבינו היה אוהב את המצוות, ומי שאוהב את המצוות עושה מה שעולה בידו כי גם אם אין בזה את גמר הדבר, מצווה הבאה לידי אקיימנה.

חינוך | רוצה בנים תלמידי חכמים? הנה הדרך הקלה לזה!

מוסר | בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו

שמעתי מידידי הגאון רבי אהרן ספירו בשם רבו **המשגיח רבי שלמה וולבה נ"ע** שאמר משפט חריף: **"מעולם לא ראיתי אדם שלא נמצא בדרגה שהוא רוצה להיות בה"**, ואף על פי שכולנו מתאוננים על מצבינו, אבל אם היינו רוצים באמת היינו מגיעים למדרגה שאנו שואפים אליה, כי בדרך שאדם רוצה מוליכין אותו...

במבט ראשון, זה נשמע לנו כמו "קניטור" של המורים בבית הספר "אם היית באמת רוצה - היית מצליח"... אבל באמת יש כאן 'נפקא מינה' גדולה מאוד: לדוגמא, אדם רוצה להתחיל ללמוד דף היומי ומיד מתחזק ומתחיל ללמוד את הדף. זו טעות, כי מחר הרי כבר הרצון ישקע, ומה יחזיק אותו מחר.

ולכן, דבר ראשון הוא צריך לטפח את הרצון שהתעורר בו, להתחיל לדבר על זה, להשתוקק לזה, לקרוא על זה, להתפלל על זה, וכו' וכו', כמובן גם להתחיל ללמוד, אבל אל תשכח ללבוש את הרצון, כי הרצון הוא זה שיחזיק אותך ולא ההחלטה.

במדרש כתוב על הפסוק "יפה את רעייתי כתרצה" - כשאת רוצה. זקני רבי שמחה שלמה לוינ' זצ"ל היה מביא שבנובהרדוק היו אומרים שכדי שהרצון יועיל צריך שיהיו בו שלשה תנאים: שיהיה "רצון טהור" ללא נגיעות, שיהיה "רצון חזק" שיעמוד כנגד ניסיונות קשים, ושיהיה "רצון ארוך" ויציב שלא יחלוף עם הזמן.

אלו היו ג' הבחינות שעשה שמאי לגרים, גר אחד רצה את כל התורה על רגל אחת - דהיינו רצון חזק אבל קצר, אחד רצה רק תורה שבכתב - דהיינו רצון חלש רק לדברים הקלים, ואחד רצה כדי להיות כהן גדול - דהיינו רצון לא טהור.

כנגד זה בחנה נעמי את רות בג' בחינות, האם את יודעת שתצטרכי לחכות זמן רב "הלהן תעגנה עד אשר יגדלו", האם יש לך רצון ארוך. האם את יודעת שזה יהיה קשה, פירטה כל הדינים והעונשים והחיובים - האם יש לך רצון חזק. ועוד בדקה, האם "נגררה" לזה בהשפעת עורפה ולא מרצון טהור, ולכן אמרה לה "הנה שבה יבימתך... שובי אחרי יבימתך" - האם יש לה רצון טהור.

מעשה רב | הפתק הקדוש

זקני רבי אריה לוינ' זצ"ל זכה לראות בחוש פעמים רבות איך בדרך שאדם רוצה לילך מוליכין אותו. כגון פעם אחת כשרצה לילך לבקר האסירים ועצרוהו השוטרים הבריטיים מחמת

שיעמיד אותם על האמת. ועל זה הגמרא אומרת, חרב על הבדים.

מעשה רב | דרך לימודו הייחודי של הגריש"א "חברותא עם עצמו"

מעניין להוסיף שאחרי שנפטר חתנו של רבי אריה, **הגריש"א אלישיב**, הספיד אותו זקני רבי שמחה שלמה זצ"ל ואמר שאצל הרב אלישיב זה היה להפך, הוא הרוויח את שתי המעלות: מצד אחד הוא למד בבדידות, בבית שלו (בלילות) או באהל שרה, בלי חברת אנשים, והוא לא היה בחשש שיחה בטילה, ומצד שני הוא היה מפרש כל שורה ושורה לעצמו בשפתיים דולקות, ונושא ונותן עם עצמו כאילו הוא מול חברותא, כשהוא בונה ופורך, מקשה ומתרץ, ובזה הוא הרוויח את המעלה השנייה של ההתחדדות עם החברותא.

ידוע שכאשר רבי אריה בא לפגוש ולתהות על קנקנו של הבחור רבי יוסף שלום אלישיב לקראת השידוך עם הבת שלו (אחרי שהגרא"ה קוק הציע את השידוך), הוא התקרב לבית המדרש ושמע את הרב אלישיב לומד עם חברותא. אמר רבי אריה לעצמו, בשלמא לדבר עם הבחור יש לי היתר, כי יש לי מצווה לחתן את בתי וגם לו יש מצווה להתחתן, אבל מי מתיר לי לבטל את החברותא שלו?! אמתין לזמן אחר שהוא יהיה בלי חברותא... כאשר חזר רבי אריה לביתו אמרו לו שאין כאן שום חברותא אלא הוא נושא ונותן עם עצמו כאילו הוא עם חברותא...

חיזוק | אתה נותן יד לפושעים!

הגמרא מביאה את הפסוק "טוב וישר ה' על כן יורה חטאים בדרך" שלכן הקב"ה צווה להכין את הדרכים לעיר מקלט כדי להורות לחטאים את הדרך לעיר מקלט, מפסוק זה אנו לומדים לקח כללי שגם כאשר האדם חטא, הקב"ה מכוון אותו לשוב בתשובה לפניו.

וכמו שכתב רבנו יונה בתחילת שערי תשובה: "מן הטובות אשר הטיב השם יתברך עם בראיו כי הכין להם הדרך לעלות מתוך פחד מעשיהם ולנוס מפח פשעיהם לחסוך נפשם מיני שחת ולהשיב מעליהם אפו, ולימדם והזהירם לשוב אליו כי יחטאו לו לרוב טובו ויושרו, כי הוא ידע יצרם, שנאמר טוב וישר השם על כן יורח חטאים בדרך, והתבאר בתורה כי יעזור השם לשבים כאשר אין יד טבעם משגת ויחדש בקרבם רוח טהרה להשיג מעלת אהבתו שנאמר ושבתי עד השם אלוֹקִיךָ ושמעתי בקולו ואומר ומל השם את לבבך להשיג אהבתו".

ה'.

בצאת השבת הוא התקשר לארגון 'לב לאחים' וביקש לתרום להם סכום כסף על מנת להרבות כבוד שמיים, הטלפונאי שהרים את הטלפון מטעם לב לאחים, התעניין בפרטי התרומה, ובתגובה סיפר לו רבי גיל על מה שראה בשבת קדש, וכמה כאב לו על כך וכו'. לשמע הדברים הגיב אותו פקיד, יש לי קשרים באותו מקום ואני אנסה להשתדל בזה.

סיפר רבי גיל זצ"ל לידידו, שאינו יודע מה נעשה בעקבות אותה שיחת טלפון, אך מאותה שבת ואילך הפסיקו לבוא לאותו מגרש שחקני הקבוצות, לא בחול ולא בשבת! והמקום מעלה קוצים ודרדרים מרוב הזנחה ושממון. עד שאפילו בעיתונים החילונים תמהו למה מזניחים כזה מקום...

הרי לנו כמה מעשה 'קטן' שנעשה על ידי רצון טהור ואמיתי יכול לפעול גדולות ונצורות בדרך לא דרך! בדרך שאדם רוצה לילך – מוליכין אותו!

העוצר שהטילו על העיר, לפתע ניגש אליו אדם זר והניח בידו פתק מקופל ואמר לו לך לדרכך ואם יעצור אותך שוטר הראה לו האישור הזה אשר נתתי בידך ולא ימנע בעדך.

רבי אריה צעד לעבר בית הסוהר בעודו אוחז בכפו את הפתק, ולמרבה הפלא לא עמד אף שוטר בעדו, אף שצעד לבדו ברחובות השוממים בעת העוצר!

כשהגיע לבית האסורים תמהו האסירים כיצד הצליח להגיע אליהם, וסיפר להם המעשה, כשביקש להראותם את האישור שקיבל פתח את הפתק והנה פתק ריק הוא!

שנים רבות אח"כ היה רבי אריה זצ"ל שומר את הפתק הקדוש הזה, שהראו לו בה מן שמיא כי דרכו רצויה לפניו יתברך.

מעשה פלאי | מגרש הספורט שמעלה קוצים ודרדרים...

לפני כעשר שנים נלב"ע בחטף האברך הנפלא צדיק וחסיד עניו וצנוע רבי גיל אריאלי זצ"ל. לאחר פטירתו נתפרסם סיפור נפלא עליו המלמד כמה אפשר לפעול על ידי רצון. בשכונת מגוריו, רמת אשכול בירושלים, נמצא מגרש כדורגל, אשר היה מיועד לאימוני השחקנים מן הקבוצות השונות בירושלים. פעם אחת, עבר רבי גיל זצ"ל בשבת קדש והנה רואה אוטובוס מביא שחקנים צעירים להתאמן במגרש ההוא בעיצומו של יום השבת רח"ל. הדבר כאב לו מאד, על חילול השם הנורא, והוא גמר אומר לפעול כנגד זה להרבות קידוש

